

Bruxelles, 9.4.2019
COM(2019) 224 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Evaluarea pentru 2018 a progreselor realizate de statele membre în direcția realizării obiectivelor naționale de eficiență energetică pentru 2020 și în direcția punerii în aplicare a Directivei privind eficiența energetică, conform articolului 24 alineatul (3) din Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică

1. Introducere

În decembrie 2018, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene au adoptat Directiva revizuită privind eficiența energetică (DEE)¹. DEE revizuită a stabilit un obiectiv în materie de eficiență energetică de cel puțin 32,5 %² până în 2030. De asemenea, a fost inclusă o posibilă clauză de revizuire în sens ascendent, care sporește nivelul de ambiție comparativ cu eforturile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor pentru 2020. Eficiența energetică este un puternic factor determinant pentru atingerea obiectivelor în materie de climă pentru 2020 și 2030 și, de asemenea, reprezintă un element esențial pentru propunerea Comisiei intitulată „O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei”³ prezentată în noiembrie 2018.

În acest context, este important ca obiectivele în materie de eficiență energetică pentru 2020 să fie îndeplinite prin măsuri care să permită continuarea obținerii de economii de energie în următorul deceniu.

Prezentul raport oferă cele mai recente informații despre progresele înregistrate până în 2017 în vederea atingerii obiectivului de 20 % înainte de 2020⁴. Statisticile oficiale europene privind energia, transmise de statele membre către Eurostat până în ianuarie 2019, au fost utilizate ca sursă primară de date. Raportul de față reprezintă o continuare a Raportului pe 2017 privind progresele înregistrate în materie de eficiență energetică,⁵ a rapoartelor anuale pe 2018 transmise de statele membre și a analizelor complementare efectuate în cursul anului 2018. Pentru a înțelege mai bine factorii care stau la baza tendințelor recente în materie de energie, s-a utilizat o analiză de descompunere elaborată de Centrul Comun de Cercetare (JRC - *Joint Research Centre*)⁶ în colaborare cu proiectul Odyssee-Mure⁷.

Principalele constatări sunt următoarele:

- După o scădere treptată în perioada 2007-2014, consumul de energie a crescut între 2014 și 2017.
- Consumul de energie primară a crescut cu 0,9 % în 2017 față de 2016. Consumul final de energie a crescut cu 1,1 % în 2017. În prezent, ambele valori au depășit cu puțin traiectoria fixată către obiectivul pentru 2020.
- Variațiile climatice⁸ reprezintă unul dintre principalele motive ale fluctuațiilor observate în ceea ce privește consumul de energie în ultimii ani. Valorile corectate în

¹ Directiva 2018/2002/UE.

² Obiectivul de 32,5 % pentru 2030 se traduce într-un consum final de energie de 956 Mtep și un consum de energie primară de 1 273 Mtep în UE-28.

³ COM(2018) 773 final

⁴ Obiectivul pentru 2020 constă în reducerea consumului final de energie al UE-28 la cel mult 1 086 Mtep și a consumului său de energie primară la cel mult 1 483 Mtep.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M. și Român Collado, R. (2019), [Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis 2015-2016](#) [Evaluarea progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivelor de eficiență ale UE pe baza analizei de descompunere a indicilor („Index Decomposition Analysis”)], Raport al Centrului Comun de Cercetare (JRC) în cadrul științei în serviciul politicilor.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁸ Iarna cu temperaturi deosebit de ridicate din anul 2014 a avut drept rezultat necesități de încălzire mult mai reduse în acel an. Temperaturile de iarnă înregistrate în 2015, 2016 și 2017 au corespuns într-o măsură mai mare

funcție de variațiile climatice pentru consumul de energie sunt mai puțin volatile, dar prezintă și o tendință de revenire începând cu anul 2014 (figura 1).

- Intensificarea activității economice continuă să determine creșterea consumului de energie. Economii de energie au contribuit la compensarea impactului acestor creșteri, ceea ce a dus la îmbunătățiri treptate ale intensității energetice. Cu toate acestea, în ultimii ani, economiile de energie nu au fost suficient de mari pentru a compensa impactul creșterii activității economice, posibil tot din cauza întârzierilor în punerea în aplicare a politicilor privind eficiența energetică în unele state membre.
- Pe baza unei evaluări a celor mai recente planuri naționale de acțiune pentru eficiență energetică (PNAEE) și a rapoartelor anuale pentru 2018, este clar că, în mod colectiv, statele membre înregistrează progrese semnificative în ceea ce privește realizarea de economii de energie în conformitate cu articolul 7 din DEE. Cu toate acestea, unele state membre încă rămân în urmă și este posibil să nu poată îndeplini cerințele privind economiile cumulate pentru perioada 2014-2020.

Dacă tendința crescătoare în ceea ce privește consumul de energie observată începând cu 2014 va continua și în următorii ani, atingerea obiectivului pentru 2020, atât pentru consumul primar, cât și pentru consumul final de energie, ar putea fi în pericol. Prin urmare, eforturile de realizare a economiilor de energie pe termen scurt trebuie să fie intensificate în continuare.

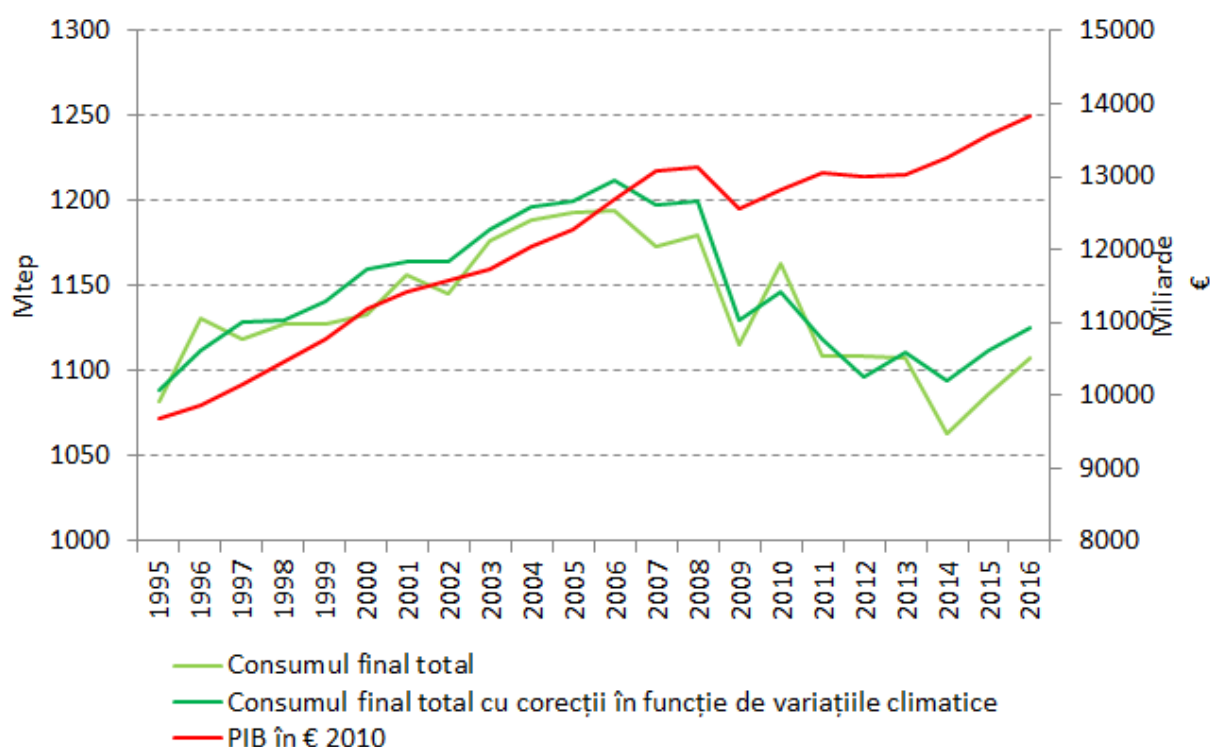
Pentru a evalua mai bine tendința de creștere a consumului de energie și pentru a identifica o posibilă cale de urmat, în iulie 2018, Comisia Europeană a înființat un grup operativ privind mobilizarea eforturilor pentru atingerea obiectivelor UE în materie de eficiență energetică pentru 2020⁹. Până în prezent, grupul operativ subliniază în special nevoia de a mobiliza mai bine finanțarea, de a crește ritmul și anvergura renovării clădirilor și de a se asigura că sunt îndeplinite standardele minime de performanță energetică.

Figura 1: PIB-ul și consumul final de energie corectat în funcție de variațiile climatice, 1995-2016¹⁰

mediei climatice (deși s-au aflat tot sub media pe termen lung), determinând creșterea necesităților de încălzire și, odată cu aceasta, a consumului de energie în sectorul rezidențial și în sectorul serviciilor.

⁹ Comisia Europeană (2019), [Raport privind activitatea Grupului operativ privind mobilizarea eforturilor pentru atingerea obiectivelor UE în materie de eficiență energetică pentru 2020](#).

¹⁰ Factorul de corecție în funcție de variațiile climatice a fost calculat ca raport dintre numărul de grade-zile pentru încălzire („Heating Degree Days” - HDD) înregistrate într-un an dat peste media HDD înregistrată în perioada 1980 - 2004. Acest factor de corecție a fost aplicat consumului de energie pentru încălzirea spațiilor din sectorul rezidențial.



Sursa: Odyssee-Mure

2. Progresele înregistrate în vederea atingerii obiectivului UE în materie de eficiență energetică pentru 2020

Consumul final de energie¹¹ din UE a scăzut cu 5,9 %, de la 1 193 Mtep în 2005, la 1 122 Mtep în 2017. Această valoare este cu 3,3 % peste obiectivul privind consumul final de energie pentru 2020 de 1 086 Mtep. Acesta a scăzut cu o rată medie anuală de 0,5 % între 2005 și 2017, deși tendința descendentă a fost întreruptă în 2015, când consumul final de energie a început să crească din nou (cu 1,1 % în 2017 comparativ cu anul precedent).

În 2017, s-a înregistrat un consum mai mare de energie, în principal în sectorul transporturilor (o creștere anuală de +2,5 %) și în industrie (+1,6 %). Consumul de energie nu s-a modificat în sectorul serviciilor, iar în sectorul rezidențial a scăzut (-0,5 %).

În 2017, sectorul transporturilor a reprezentat 34 % din consumul final de energie, urmat de sectorul rezidențial și de cel industrial (fiecare cu 25 %), de sectorul serviciilor (13 %) și de alte sectoare (3 %).

Consumul de energie primară din UE a scăzut cu 9,2 %, de la 1 720 Mtep în 2005, la 1 561 Mtep în 2017. Această valoare este cu 5,3 % peste obiectivul de 1 483 Mtep pentru 2020. Aceasta a scăzut în medie cu 0,8 % pe an în perioada 2005-2017, însă a crescut din nou începând cu anul 2015. În 2017, s-a înregistrat o creștere anuală de 0,9 %.

¹¹ Indicatorii din noile bilanțuri energetice furnizate de Eurostat sunt utilizați pentru a monitoriza progresele realizate în direcția îndeplinirii obiectivului european în materie de eficiență energetică pentru 2020-2030.

3. Obiectivele naționale

Până în 2017, 17 state membre au reușit să reducă sau să mențină nivelul consumului final de energie sub traiectoria lor liniară ipotetică pentru atingerea obiectivelor estimate până în 2020¹². Cu toate acestea, în ceea ce privește consumul de energie primară, 15 state membre se aflau încă peste traiectoriile lor liniare ipotetice în 2017¹³. Per ansamblu, în 2017, consumul final de energie din 17 state membre (o scădere față de 18 state în 2015) se afla sub nivelul prevăzut de obiectivul lor indicativ pentru 2020 privind consumul final de energie¹⁴. În 2017, doar 14 state membre (o scădere față de la 17 state în 2015) au atins sau au reușit să își mențină nivelul consumului de energie primară sub obiectivul orientativ pentru 2020¹⁵.

Trebuie avut în vedere că, spre deosebire de contribuțiile la obiectivul pentru 2030, nu există nicio cerință ca obiectivele naționale pentru 2020 să se adauge obiectivului UE. De fapt, există un decalaj între suma obiectivelor naționale și obiectivul UE. În ceea ce privește consumul final de energie, obiectivele naționale orientative se ridică în total la 1 085 Mtep, adică cu 1 Mtep sub obiectivul UE; în ceea ce privește consumul de energie primară, acestea totalizează 1 533 Mtep, adică cu 50 Mtep peste obiectivul UE¹⁶.

4. Tendințele consumului de energie în statele membre

Față de 2005, consumul final de energie a scăzut în toate statele membre, exceptând Cipru, Lituania, Malta, Austria și Polonia. Cu toate acestea, comparativ cu 2016, consumul final de energie a crescut în 24 de state membre în 2017, cele mai mari creșteri înregistrându-se în Slovacia (+7 %), Malta (+6,7 %) și Polonia (+6,5 %). Cele mai mari scăderi s-au înregistrat în Belgia (-1,2 %), Regatul Unit (-0,8 %) și Italia (-0,6 %).

Față de 2005, consumul de energie primară a scăzut în toate statele membre, exceptând Estonia, Cipru și Polonia. Țările cu cel mai mare declin al consumului de energie primară sunt Lituania (-23,4 %), Grecia (-23,2 %), Regatul Unit (-20,8 %) și Italia (-17 %). Cu toate acestea, în 2017, consumul de energie primară a crescut în 20 de state membre față de anul precedent, cele mai mari creșteri înregistrându-se în Malta (+12,9 %), România (+5,7 %) și Spania (+5,4 %). Estonia a înregistrat cea mai mare scădere de la an la an (-4,2 %) față de 2016, urmată de Regatul Unit (-1,6 %) și Irlanda (-1,4 %).

Tendința descendentă s-a inversat în perioada de trei ani din 2014 până în 2017, întrucât consumul final de energie a crescut în toate statele membre, iar consumul de energie primară, în 23 de state membre,¹⁷ față de 2014. Cu toate acestea, creșterea consumului primar în această perioadă a fost mai mică decât creșterea PIB. Acest lucru se traduce printr-o reducere

¹² Exceptând Belgia, Bulgaria, Germania, Estonia, Franța, Lituania, Ungaria, Austria, Polonia, Slovacia și Suedia.

¹³ Exceptând Belgia, Bulgaria, Germania, Estonia, Irlanda, Franța, Cipru, Ungaria, Țările de Jos, Austria, Polonia, Portugalia și Suedia.

¹⁴ Exceptând Belgia, Bulgaria, Germania, Estonia, Franța, Lituania, Ungaria, Austria, Slovacia, Suedia și Regatul Unit.

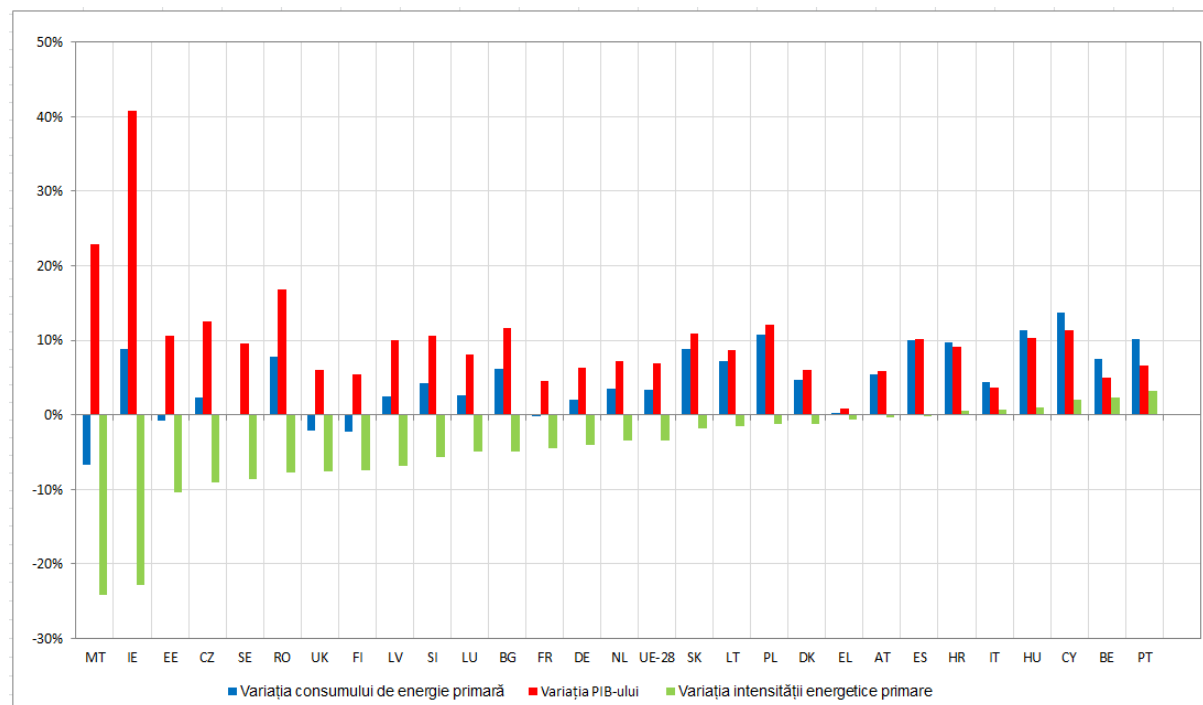
¹⁵ Exceptând Belgia, Bulgaria, Cipru, Germania, Franța, Austria, Țările de Jos, Suedia și Regatul Unit.

¹⁶ Diferența poate fi și mai mare având în vedere că nivelurile consumului de energie primară și ale consumului final de energie pentru unele obiective naționale nu respectă metodologia potrivită.

¹⁷ Trebuie luat în considerare faptul că iarna anului 2014 a avut temperaturi deosebit de ridicate, astfel încât o parte din creșterea consumului de energie se datorează unei corecții în funcție de temperaturile medii mai ridicate din iarnă.

a intensității energetice primare în toate statele membre, cu șase excepții (Belgia, Grecia, Italia, Ungaria, Austria și Portugalia).

Figura 2: Evoluția relativă a consumului de energie primară, a intensității energiei primare¹⁸ și a PIB-ului, 2014-2017



Sursa: Eurostat

Pentru a înțelege mai bine factorii care stau la baza creșterilor recente ale consumului de energie, Comisia Europeană a organizat un atelier dedicat experților, în cadrul căruia s-au oferit contribuții pentru elaborarea unui raport care prezintă factorii determinanți ai tendințelor recente privind consumul de energie¹⁹. Analiza factorilor posibili care au influențat creșterea tendințelor consumului în perioada de după 2014 arată că există diferențe între sectoare: principala creștere a consumului de energie a fost observată în sectorul clădirilor (rezidențiale și de servicii) în pofida unei ușoare tendințe descendente în 2017, urmat de sectorul transporturilor, în timp ce consumul de energie în industrie a crescut foarte puțin. Consumul asociat aprovizionării cu energie (producție, transport și distribuție) a scăzut din cauza tranziției către energia din surse regenerabile în producția de energie electrică. Raportul a confirmat, de asemenea, că nu există un motiv unic pentru creșterea consumului de energie în UE față de 2014. Creșterea ar putea fi parțial rezultatul unei bune performanțe economice începând cu 2014, datorată în parte prețurilor scăzute ale petrolului și în parte, iernii cu temperaturi mai scăzute din 2015 și 2016, iar combinația acestor elemente va varia în funcție de sectoare.

Pentru a discuta despre tendințele crescânde privind consumul de energie și a identifica posibilele soluții pentru a readuce UE pe drumul cel bun spre îndeplinirea obiectivelor în

¹⁸ Consumul de energie primară în raport cu PIB

¹⁹ Samuel Thomas (2018), [Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28](#) (Factorii determinanți ai tendințelor recente privind consumul de energie în sectoarele din UE-28). Raportul seminarului privind tendințele consumului de energie.

materie de eficiență energetică pentru 2020, reprezentanții statelor membre s-au reunit de două ori în toamna anului 2018 în cadrul unui grup operativ dedicat creat de Comisie. Raportul privind activitatea desfășurată de grupul operativ²⁰ a identificat câteva cauze suplimentare ale creșterii consumului de energie legate de contextul național. Printre acestea s-au numărat: (i) punerea în aplicare cu întârziere a politicilor în materie de eficiență energetică; (ii) o diferență între economiile de energie estimate și economiile de energie efectiv realizate; (iii) acordarea unei atenții insuficiente impactului aspectelor comportamentale, cum ar fi efectul de revenire; (iv) lipsa finanțării pentru politicile în materie de eficiență energetică; și (v) restricții legate de normele UE privind ajutoarele de stat.

O analiză mai detaliată din punct de vedere cantitativ a diferiților factori aflați la baza evoluțiilor consumului de energie este posibilă grație analizei de descompunere realizate de JRC²¹ și Odyssee-Mure²². Cu toate acestea, ambele analize acoperă numai datele până în 2016.

Principalul factor de reducere a consumului de energie primară a fost scăderea cererii finale de energie, ca urmare a îmbunătățirii intensității energetice finale (figura 3). Aceasta a contribuit la o scădere totală a energiei primare de 122 Mtep, echivalentul a 7 % din consumul în 2005. Îmbunătățirea eficienței transformării a reprezentat o scădere de 30 Mtep în perioada 2005-2016. Reducerea pierderilor din distribuție și a consumului din sectorul de conversie a generat o reducere suplimentară de 9,5 Mtep a consumului de energie primară. Ponderea în creștere a energiei din surse regenerabile în consumul brut final de energie, care a evoluat de la 9 % la 17 %²³ la nivelul UE, a redus, de asemenea, nivelurile consumului de energie primară. Cu toate acestea, creșterea utilizării energiei electrice a avut un efect de contrabalansare, astfel că, per ansamblu, efectul eficienței transformării de -30 Mtep (echivalentul unui declin de -2 % față de consumul de energie primară din 2005) a fost mai curând moderat.

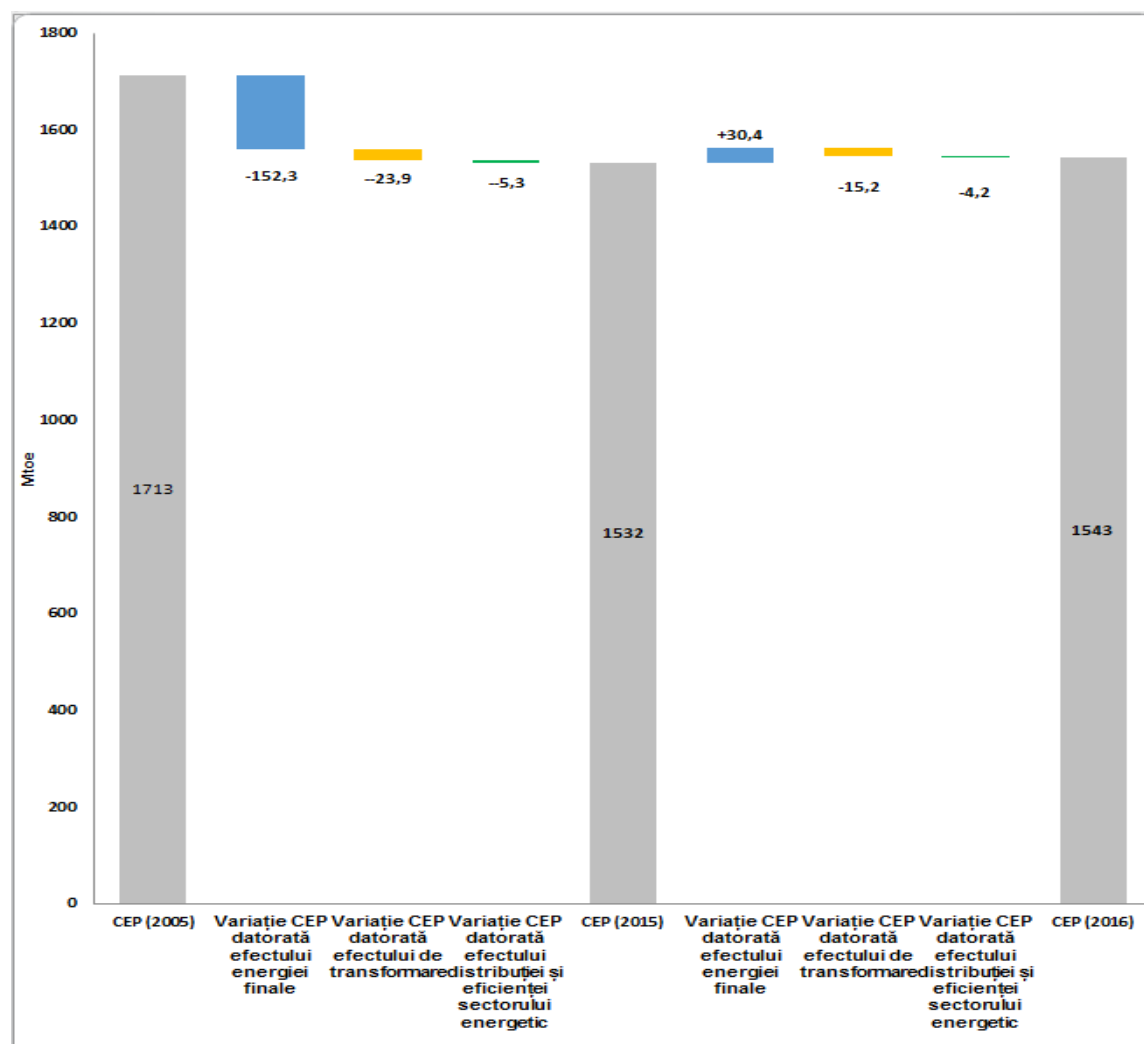
²⁰ Comisia Europeană (2019), *Raport de lucru ... op. cit.*

²¹ Economidou, M. și Român Collado, R. *op. cit.*

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ Date din 2016.

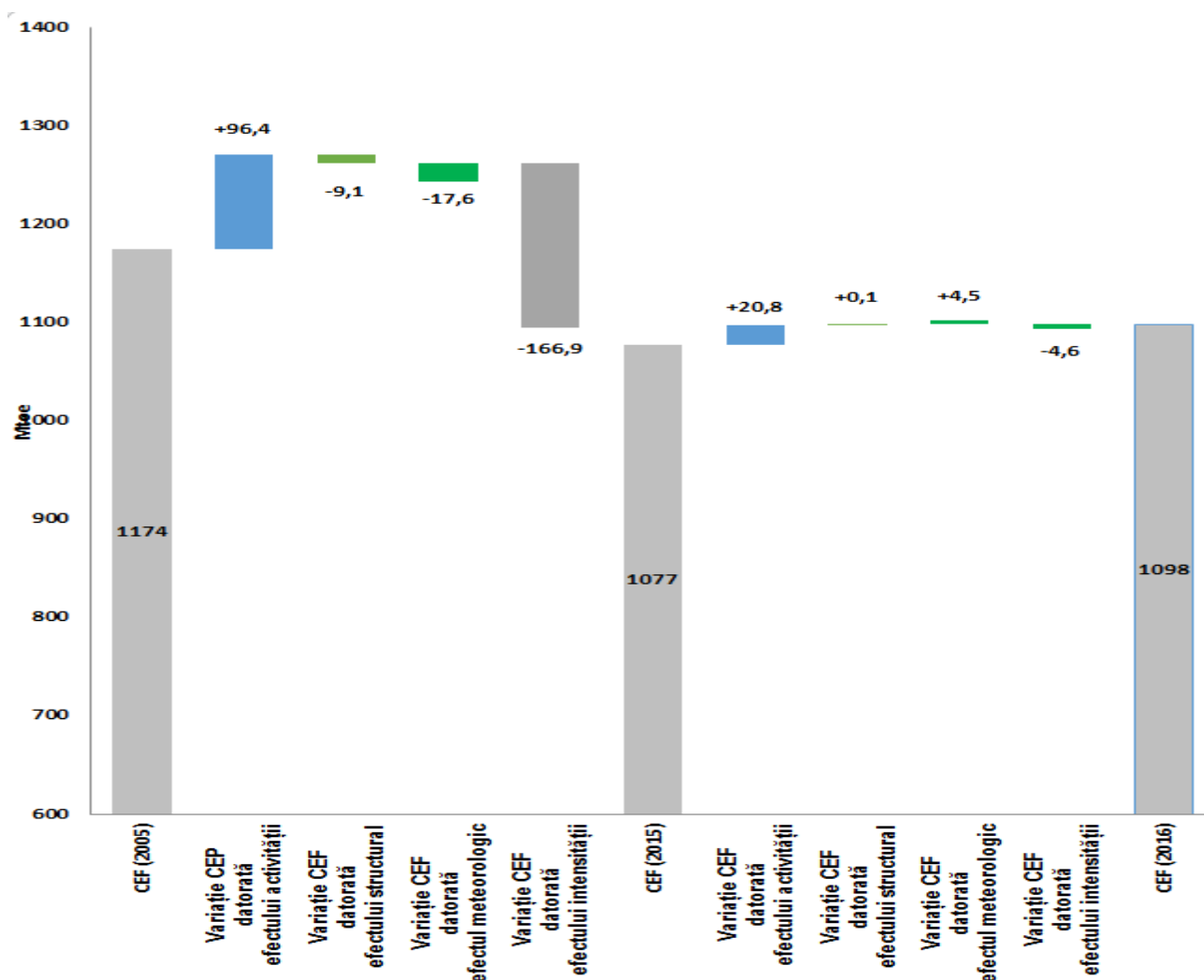
Figura 3: Descompunerea evoluțiilor consumului de energie primară (Mtep) din UE-28 din perioada 2005-2016 cu ajutorul metodei aditive LMDI („Logarithmic Mean Divisia Index”)



Sursa: JRC

Scăderea consumului final de energie a fost determinată în principal de scăderile înregistrate în industrie (-15 % în 2017 față de 2005) și în sectorul rezidențial (-9 %). În schimb, consumul de energie a crescut în sectorul serviciilor (+4 %) și al transporturilor (+3 %) față de 2005.

Figura 4: Descompunerea evoluțiilor consumului final de energie (Mtep) din UE-28 din perioada 2005-2016 cu ajutorul metodei aditive LMDI („Logarithmic Mean Divisia Index”)



Sursa: JRC

Analiza JRC indică faptul că, la fel ca în cazul energiei primare, scăderea consumului final de energie din perioada 2005-2016 s-a datorat îmbunătățirii intensității energetice finale (-171,4 Mtep), care a compensat creșterea consumului de energie cauzată de creșterea economică (+117,4 Mtep). Tranzițiile structurale către sectoare cu o mai mare eficiență energetică au reflectat o scădere a consumului final de energie de 9,1 Mtep, în timp ce iernile cu temperaturi mai ridicate au dus la o scădere a consumului de energie cu 13,1 Mtep. Aceasta a dus la o scădere a consumului final de energie în UE de la 1 174 la 1 098 Mtep în perioada 2005-2016 (a se vedea figura 4).

În perioada 2015-2016, în UE s-a înregistrat o creștere de +20,8 Mtep a consumului total final de energie. În această perioadă scurtă de timp, îmbunătățirile înregistrate în ceea ce privește intensitatea (-4,6 Mtep) nu au fost suficiente pentru a contrabalansa efectul creșterii economice (efectul activității: +20,9 Mtep) și a temperaturilor mai scăzute (+4,5 Mtep).

Analiza Odyssee-Mure prezintă tendințe similare pentru perioada 2005-2016. Aceasta confirmă faptul că economiile de energie au jucat un rol major în compensarea creșterii consumului datorată efectului activității, stilului de viață și demografiei în această perioadă. Cu toate acestea, semnificația diferiților factori și magnitudinea acestora diferă din cauza diferențelor privind metodologiile și datele utilizate ca intrări. Consumul redus de energie primară a fost determinat, în principal, de o scădere a consumului final de energie (-85 Mtep),

Însă rolul îmbunătățirii eficienței și evoluțiile în ceea ce privește mixul energetic folosit pentru generarea energiei electrice a fost, de asemenea, destul de însemnat (-75 Mtep). În ceea ce privește consumul final de energie, efectul activității a condus la o creștere de 58 Mtep, în timp ce stilul de viață și demografia au contribuit cu încă 32 Mtep și, respectiv, 25 Mtep. Aceste creșteri au fost compensate de economiile de energie mult mai mari din perioada 2005-2016 (-163 Mtep), în timp ce schimbările structurale și condițiile climatice au condus fiecare la o reducere suplimentară de 11 Mtep.

4.1. Sectorul industrial

Consumul final de energie din sectorul industrial al UE a scăzut, în termeni absoluți, de la 332 Mtep în 2005 la 283 Mtep în 2017 (-15 %). Cu toate acestea, în unele țări, consumul de energie în sectorul industrial a crescut în această perioadă, și anume în Ungaria (+25 %), Malta (+9 %), Letonia (+7 %), Austria (+7 %), Belgia, Germania și Polonia (mai puțin de 5 % fiecare). Comparativ cu anul precedent, consumul final de energie din industria din UE a crescut cu 1,6 % în 2017, însă evoluțiile din statele membre au variat (11 state membre au înregistrat un declin). Printre țările cu cele mai mari creșteri s-au numărat Luxemburg, Polonia, Danemarca (aproximativ +4 %), Finlanda și Belgia (+3 %). Volumul producției industriale a crescut cu 9 % între 2014 și 2017 (o creștere anuală de 3,4 % în anul 2017), însă această creștere a activității s-a reflectat doar parțial în evoluția consumului de energie, care a crescut cu 2 % în aceeași perioadă.

În ceea ce privește intensitatea energetică,²⁴ aproape toate statele membre au reușit să își îmbunătățească performanțele industriale în perioada 2005- 2017, ceea ce a condus la o reducere generală a intensității energetice cu 22 % în UE. Numai Ungaria (+24 %), Grecia (+17 %) și Letonia (+9 %) au înregistrat creșteri ale consumului final de energie ca proporție din valoarea adăugată brută (VAB) în sectorul industrial. Pe de altă parte, România, Estonia, Bulgaria și Irlanda au înregistrat cele mai mari îmbunătățiri (peste 50 %). Analizând evoluțiile anuale comparativ cu 2016, doar Grecia, Letonia, Ungaria și Cipru au înregistrat o creștere a intensității energetice a industriei în 2017, în timp ce toate celelalte state membre și-au îmbunătățit în continuare performanța.

4.2. Sectorul rezidențial

Consumul final de energie din sectorul rezidențial a scăzut cu 9 %, de la 310 Mtep în 2005 la 284 Mtep în 2017. Cu toate acestea, consumul de energie a crescut cu 7 % între 2014 și 2017 (cu o scădere de -0,5 % în 2017). Această creștere a fost, într-o oarecare măsură, rezultatul unei ierni cu temperaturi mai scăzute, care a urmat iernii cu temperaturi foarte ridicate din 2014, întrucât consumul de energie pentru încălzirea spațiului reprezintă aproximativ 2/3 din consumul de energie rezidențial. Consumul de energie termică corectat în funcție de variațiile climatice a fost relativ uniform din 2010, ca urmare a unor reduceri din anii precedenți. În 2017, numărul de grade-zile pentru încălzire a fost doar puțin mai mare decât în 2016, iar consumul de energie a scăzut de fapt cu 0,5 % față de anul precedent. Deși răcirea spațiului reprezintă încă o proporție destul de limitată a consumului de energie, acesta a crescut rapid în unele țări, în timp ce numărul de grade-zile pentru răcire aproape s-a dublat în 2017 față de 2014²⁵.

²⁴ Consumul de energie în raport cu valoarea adăugată brută (VAB).

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P et al. (2018), [Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016](#) (Consumul de energie și tendințele în materie de eficiență energetică în UE-28)

Se pare că efectul bunăstării (reflectat, printre altele, prin numărul mai mare și suprafața medie mai mare a locuințelor) și modificările stilului de viață (de exemplu, gradul de penetrare tot mai mare a noilor aparate electrocasnice mici) ar putea fi factori determinanți suplimentari ai creșterii recente a consumului de energie. În cazul clădirilor publice, nivelul mai ridicat al confortului energetic a fost specificat ca fiind unul dintre factorii care contribuie la tendința în creștere privind consumul de energie²⁶.

Intensitatea sectorului rezidențial în ceea ce privește consumul de energie raportat la populație a scăzut în UE cu aproximativ 12 % în perioada 2005-2017 (și cu aproape 1 % în 2017 comparativ cu 2016). Cu toate acestea, evoluțiile nu au fost uniforme în rândul statelor membre. În șapte țări, performanța a înregistrat un declin, cele mai mari creșteri privind intensitatea fiind înregistrate în Bulgaria (+20 %), Lituania (+14 %) și Malta (+8 %). În schimb, Belgia (-26 %), Irlanda (-25 %) și Regatul Unit (-23 %) au reușit să își reducă cel mai mult intensitatea.

4.3. Sectorul serviciilor

Sectorul serviciilor a înregistrat cea mai mare creștere a consumului de energie din 2005 până în 2017 (+4 %). Această creștere a reflectat, într-o oarecare măsură, creșterea importantă a nivelurilor de activitate - VAB-ul din sectorul serviciilor a crescut cu aproximativ 19 % între 2005 și 2017. Relația dintre creșterea ratei de ocupare a forței de muncă și consumul de energie în sectorul serviciilor este mai evidentă, consumul de energie crescând în perioada creșterii relativ puternice a gradului de ocupare a forței de muncă până în 2008 și din nou după 2014. În plus, cu un procent estimat de 45 % din consumul de energie aferent sectorului serviciilor pentru încălzirea spațiilor, temperaturile de iarnă au, de asemenea, un impact semnificativ de la an la an asupra consumului global.

Intensitatea energetică finală din sectorul serviciilor s-a îmbunătățit cu 13 % în perioada 2005-2017. Cele mai mari îmbunătățiri s-au observat în Irlanda, Ungaria, Slovacia, Austria și Suedia. Comparativ cu 2016, în 2017, intensitatea energetică a UE s-a îmbunătățit și mai mult; consumul de energie a rămas stabil, în timp ce VAB aferentă sectorului a crescut cu aproximativ 2 %.

4.4. Sectorul transporturilor

Consumul final de energie din sectorul transporturilor din UE²⁷ a crescut cu 2,5 %, de la 369 Mtep în 2005 la 378 Mtep în 2017. În 2017, consumul de energie din acest sector a crescut comparativ cu nivelurile din 2005 în 19 state membre²⁸. Consumul a crescut semnificativ (cu peste 40 % față de 2005) în Polonia, România, Lituania și Malta. În schimb, acesta a scăzut cu mai mult de 10 % în Grecia și Italia.

Consumul final de energie din sectorul transporturilor din UE a crescut cu 2,5 % în perioada 2016-2017, toate statele membre, cu trei excepții, ²⁹raportând o creștere. Această creștere este o continuare a tendinței crescătoare începute în 2014 - utilizarea energiei în sectorul

pentru perioada 2000-2016), Raport al Centrului Comun de Cercetare (JRC) în cadrul științei în serviciul politicilor

²⁶ Samuel Thomas (2018), cp. cit.

²⁷ Acest lucru este valabil și pentru transportul prin conducte, spre deosebire de abordarea adoptată în COM(2015) 574 final, întrucât obiectivele de eficiență energetică pentru 2020 nu exclud transportul prin conducte.

²⁸ Orice comparație între statele membre ar trebui efectuată cu precauție, întrucât consumul final de energie se bazează pe combustibilii vânduți, nu pe combustibilii utilizați pe teritoriul unei țări.

²⁹ Belgia, Italia și Slovenia.

transporturilor a crescut cu 7 % între 2014 și 2017. Aproximativ 81 % din consumul final de energie din sectorul transporturilor se înregistrează în transportul rutier, iar produsele petroliere (benzină și motorină) sunt de departe cei mai mari purtători de energie utilizați în acest sector. Transportul aerian reprezintă o proporție tot mai mare din consumul total de energie din transporturi, în creștere cu 14 % în aceeași perioadă. Printre țările care au înregistrat cea mai mare creștere de la an la an se numără Polonia (+16 %), Slovacia (+13 %), Croația, Malta și România (+8 % fiecare).

Intensificarea activității în sectorul transporturilor și prețurile scăzute ale petrolului din această perioadă au fost principalele motive care au determinat creșterea consumului de energie. Activitatea din sectorul transportului de călători a crescut cu 8,3 % între 2012 și 2016, după trei ani de declin. Creșterea cu 3,2 % din 2016 a reprezentat cea mai rapidă creștere din ultimii 20 de ani. Activitatea de transport de marfă a crescut, de asemenea, după 2012, respectiv cu 7,9 % până în 2016. În pofida acestei tendințe ascendente, numărul de tone-kilometri asociat transporturilor tot este cu 2,4 % mai mic decât nivelul maxim din 2007. În plus, ambuteiajele, în special în orașele mari, au contribuit și mai mult la creșterea cererii de energie în sectorul transporturilor.

Există o corelație puternică între creșterea economică și cererea comercială de transporturi rutiere de mărfuri, în timp ce relația dintre creșterea PIB și transportul de călători este mai complicată și este afectată de o multitudine de factori. S-a raportat, de asemenea, că prețurile relativ scăzute ale combustibililor au exercitat presiuni tot mai accentuate asupra cererii de combustibil în transporturi, iar mediul macroeconomic în schimbare a influențat raportul dintre prețurile combustibililor și cererea de transporturi în UE începând cu anul 2000. În ceea ce privește transferul modal la nivelul UE, modificările proporției diferitelor moduri de transport de călători folosite nu au avut un impact major asupra consumului de energie în ultimii ani. Cu toate acestea, creșterea continuă înregistrată în sectorul transportului aerian exercită o anumită presiune în sens ascendent. În ceea ce privește transportul de mărfuri, proporția transportului modal a rămas în general constantă de-a lungul timpului.

Eficiența segmentului autovehiculelor ușoare s-a îmbunătățit de-a lungul timpului, iar numărul tot mai mare de noi înmatriculări a contribuit la îmbunătățirea consumului de combustibil al întregii flote. Cu toate acestea, în ultimii ani s-a înregistrat o creștere deosebit de mare a numărului de înmatriculări pe segmentul vehiculelor utilitare sport (SUV - *sports utility vehicle*). În comparație cu alte tipuri de autoturisme, SUV-urile au caracteristici precum zone frontale mari și coeficienți de tracțiune puternici, care au un impact negativ asupra consumului de combustibil. Potrivit JATO³⁰, în Europa, SUV-urile au reprezentat 26 % din totalul vânzărilor de autoturisme în 2016, în creștere de la 8 % în 2007. În plus, în conformitate cu LMC³¹, este de așteptat ca această puternică tendință ascendentă să continue, SUV-urile atingând 34 % din vânzările de autoturisme din Europa în 2020.

5. Situația actuală / stadiul transpunerii DEE

În strânsă cooperare cu statele membre, Comisia continuă să monitorizeze transpunerea și punerea în aplicare a DEE.

³⁰ Munoz, F., (2018), [The global domination of SUVs continues in 2017](#) (Dominația globală a SUV-urilor continuă în 2017).

³¹ LMC (2018), [Automotive sales, production, powertrain forecasting](#) (Proгноză privind vânzările de automobile, producția și grupurile motopropulsoare).

Pe parcursul anului 2018, Comisia a continuat dialogul structurat (solicitările de informații în cadrul dialogului „EU Pilot”) inițiat cu statele membre în anul precedent, pentru a se asigura o reflectare corectă în legislația și politica națională a tuturor obligațiilor și cerințelor prevăzute prin DEE. În urma evaluării răspunsurilor primite în cadrul dialogului „EU Pilot”, Comisia a trimis scrisori de punere în întârziere tuturor statelor membre, pentru a solicita clarificări suplimentare cu privire la problemele rămase nesoluționate.

În ceea ce privește obligația de a transmite rapoarte Comisiei, au fost prezentate toate planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică al căror termen de finalizare era la sfârșitul lunii aprilie 2017, deși unele dintre acestea cu întârzieri semnificative. În total, 10 state membre au inclus actualizări ale obiectivelor sau ale previziunilor lor pentru 2020 în PNAEE-urile lor din 2017. Aceste obiective revizuite au indicat o creștere a decalajului dintre contribuțiile agregate preconizate și obiectivul UE. PNAEE conțin informații detaliate privind politicile și măsurile de eficiență energetică planificate de statele membre pentru următoarea perioadă de trei ani în vederea atingerii obiectivelor naționale în materie de eficiență energetică. În raportul JRC a fost furnizată o imagine de ansamblu și o evaluare a noilor măsuri și a utilizării diferitelor instrumente (de reglementare, financiare, fiscale, scheme de obligații în ceea ce privește eficiența energetică)³². În acest raport se analizează, de asemenea, punerea în aplicare a măsurilor privind eficiența energetică din diferite sectoare (rezidențial, industrial, transporturi, agricol și public) și se evaluează economiile de energie generate de principalele inițiative și programe politice.

În conformitate cu articolul 24 din DEE, rapoartele anuale ale tuturor statelor membre pentru 2018 au fost prezentate în cursul anului 2018. Cu toate acestea, calendarul depunerilor, precum și calitatea și caracterul complet al informațiilor furnizate ar putea fi îmbunătățite în continuare. JRC a analizat aceste rapoarte anuale în 2018³³.

5.1. Progresele înregistrate în conformitate cu articolul 7 (obligația privind economiile de energie)

În conformitate cu articolul 7, statele membre au raportat economiile realizate în perioada 2014-2016; la nivelul UE, acestea au însumat, cumulativ, 54 547 ktep. Aceasta reprezintă aproximativ 24 % din suma tuturor economiilor de energie cumulate necesare până la sfârșitul anului 2020 și cu aproximativ 10 % mai mult decât valoarea estimată a economiilor pentru perioada 2014-2016, presupunând o realizare liniară a economiilor necesare. Deși suma economiilor de energie la nivelul UE indică economii mai mari pentru anul 2016, progresele prevăzute la articolul 7 ar trebui luate în considerare la nivel național: fiecare stat membru trebuie să îndeplinească cerințele privind economiile de energie până la sfârșitul anului 2020.

Analiza arată că mai multe state membre rămân în urmă în ceea ce privește economiile realizate până în 2016, Bulgaria, Croația, Cipru, Republica Cehă, Grecia, Letonia, Luxemburg și Portugalia realizând mai puțin de 60 % din economiile necesare pentru anul 2016. Franța, Ungaria, Italia, Lituania și Spania au depășit pragul de 80 %, dar încă sunt sub nivelul necesar pentru anul 2016. Pe de altă parte, Austria, Belgia, Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Irlanda, Malta, Țările de Jos, Polonia, România, Slovacia, Slovenia, Suedia și Regatul Unit

³² Economidou, M., Labanca, N. (et al.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive](#) (Evaluarea celui de al doilea plan național de acțiune pentru eficiență energetică în temeiul Directivei privind eficiența energetică), Raport al Centrului Comun de Cercetare (JRC) privind știința în beneficiul politicilor.

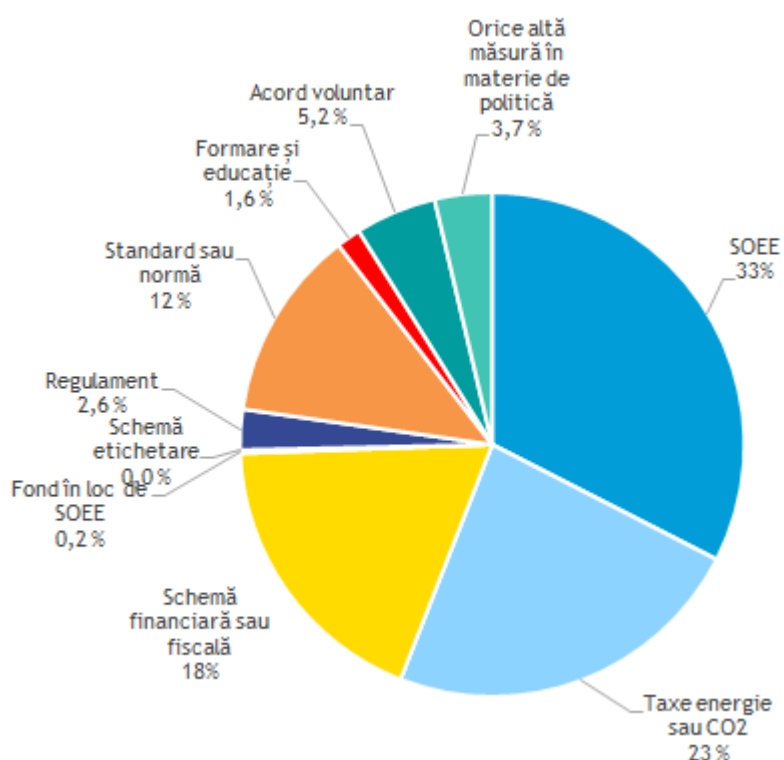
³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (et al.) (2019), [Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive](#) (Analiza rapoartelor anuale pe 2018 în temeiul Directivei privind eficiența energetică), Rapoartele tehnice ale JRC.

sunt pe drumul cel bun sau au realizat economii de energie mai mari decât cele necesare pentru perioada 2014-2016.

În ultimul lor raport anual, nouă țări³⁴ au comunicat că au introdus noi măsuri în materie de politică. În plus, unele țări și-au actualizat estimările privind economiile preconizate/realizate pentru 2014 și 2015 din măsurile în materie de politică comunicate anterior.

Cele mai multe economii de energie (aproximativ o treime) au fost realizate prin scheme de obligații în ceea ce privește eficiența energetică, 23 % datorate taxelor pe produse energetice sau pe emisiile de CO₂ și 18 % datorate schemelor de finanțare sau măsurilor fiscale. Doar o proporție redusă a economiilor de energie a fost realizată datorită schemelor de etichetare și fondurilor naționale.

Figura 5. Distribuția economiilor de energie cumulate în perioada 2014-2016 pentru fiecare tip de măsură în materie de politică



Sursa: Calcule proprii bazate pe rapoartele anuale naționale pentru 2018

Mai mult de două treimi din economiile realizate (68 %) s-au datorat măsurilor transversale care vizează diferite sectoare, inclusiv sectorul clădirilor. Restul economiilor de energie au fost realizate datorită măsurilor destinate gospodăriilor (12 %) și transporturilor (9 %), urmate de industrie (6 %) și de sectorul serviciilor (2 %). Pentru 3 % din economiile raportate, nu a fost clar despre ce sector este vorba.

³⁴ Bulgaria, Cipru, Estonia, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Portugalia și Spania.

5.2. Progresele prevăzute la articolul 5 (rolul exemplar al clădirilor utilizate de organismele publice)

La prezentarea rapoartelor lor anuale pe anul 2018, șapte state membre nu au furnizat actualizarea solicitată privind articolul 5, în timp ce treisprezece state membre nu au respectat această obligație de raportare în anul precedent. Printre acestea, Suedia, Finlanda, Belgia, Grecia, România și Malta nu au notificat Comisia cu privire la realizările lor din ultimii doi ani.

Dintre statele membre care au ales abordarea implicită,³⁵ șase și-au atins obiectivele anuale în ceea ce privește suprafața renovată. Acestea sunt: Estonia, Spania, Italia, Lituania, Letonia, Luxemburg și Slovenia. Dintre statele membre care au pus în aplicare abordarea alternativă, șase state membre și-au atins obiectivele anuale privind economiile de energie. Acestea sunt Republica Cehă, Franța, Croația, Irlanda, Țările de Jos și Polonia. În același timp, șapte țări au furnizat date relevante care indică faptul că și-au îndeplinit obiectivele cumulate în conformitate cu articolul 5 pentru perioada 2014-2017. Acestea sunt Cipru, Germania, Irlanda, Croația, Finlanda, Polonia și Regatul Unit.

6. Concluzie

Datele din 2017 arată o creștere continuă a consumului de energie față de 2014. Creșterile înregistrate în ultimii trei ani până în 2017 au plasat consumul de energie puțin deasupra traiectoriei liniare pentru obiectivele pentru 2020. Deși iernile din 2015 și 2016 au prezentat temperaturi mai scăzute decât cele din 2014, ceea ce a dus la o creștere a cererii de încălzire a spațiilor, este clar că efectele meteorologice nu sunt unicul factor determinant al recentelor creșteri. Creșterea economică, creșterea nivelului de bunăstare și modul de viață au determinat, de asemenea, creșterea cererii de energie. Deși măsurile în materie de eficiență energetică au compensat în mare măsură aceste efecte în trecut, din cauza întârzierilor în punerea în aplicare a unor politici și a nivelului mai scăzut de eforturi noi, economiile realizate nu au fost suficiente pentru a reduce consumul de energie.

Cele două metode diferite de analiză de descompunere prezentate în prezentul raport confirmă faptul că eficiența energetică a reprezentat un factor determinant al îmbunătățirii intensităților energetice în toate sectoarele. Până de curând, acestea erau suficiente pentru a neutraliza creșterile bruște ale cererii de energie determinate de activitatea economică, de standardele de încălzire și de răcire mai înalte, precum și de modificările comportamentului și stilului de viață. Cu toate acestea, mai recent, volumul economiilor realizate pare să se fi diminuat, în timp ce efectele pozitive ale activității au crescut.

În acest context, a devenit clar că este necesar să se intensifice eforturile nu numai pentru atingerea obiectivelor pentru 2020, ci și pentru a pune bazele adecvate pentru deceniul următor, când va fi necesar un nivel de ambiție și mai ridicat. Eforturile suplimentare de îmbunătățire a eficienței energetice ar avea, de asemenea, avantaje complementare, cum ar fi facturi mai mici la energie, o stare de sănătate mai bună (prin îmbunătățirea calității aerului), un confort sporit și reducerea sărăciei energetice.

³⁵ Articolul 5 prevede obligația statelor membre de a renova în fiecare an 3 % din suprafața totală a clădirilor încălzite și/sau răcite cu o suprafață mai mare de 250 m², deținute și ocupate de administrația centrală, care nu îndeplinesc cerințele energetice minime pentru performanța energetică minimă necesară (abordarea implicită) sau de a lua alte măsuri eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru a obține economii echivalente de energie (abordare alternativă).

Grupul operativ creat de Comisia Europeană a convenit că este necesar să se abordeze deficitul privind atingerea obiectivelor UE pentru 2020. În acest context, a fost identificat un set de soluții care trebuie aplicate. În primul rând, este necesar să se asigure punerea în aplicare integrală a legislației existente, întrucât au existat întârzieri în transpunerea și punerea în aplicare a Directivei privind eficiența energetică și a Directivei privind performanța energetică a clădirilor (DPEC). Aceasta include îndeplinirea integrală a obligației privind economiile de energie în conformitate cu articolul 7 și îndeplinirea cerinței de a efectua inspecții regulate în conformitate cu articolele 14 și 15 din DPEC. În plus, este important să se valorifice pe deplin oportunitățile de finanțare rămase în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene și să se pună în aplicare măsuri suplimentare la nivel național.

Comisia Europeană a intensificat schimbul de informații și de cele mai bune practici și a inițiat procesul de consolidare a supravegherii pieței statelor membre în ceea ce privește cerințele privind eficiența produselor. Scopul acestei acțiuni este, de asemenea, de a ajuta statele membre să își consolideze capacitățile de promovare a renovării clădirilor în sectorul public, inclusiv prin contractarea serviciilor energetice. Mai multe măsuri adoptate recent sau în curs de adoptare ar trebui să genereze economii suplimentare de energie într-o perspectivă pe termen puțin mai lung după 2020. Acestea includ obiectivele climatice naționale cu caracter juridic obligatoriu pentru perioada 2021-2030 pentru sectoare precum transporturile și clădirile care nu sunt acoperite de sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii, standardele mai stricte privind emisiile de CO₂ convenite recent pentru autovehiculele utilitare ușoare după 2020, împreună cu un sistem de monitorizare îmbunătățit, standardele privind emisiile de CO₂ pentru noile camioane, pachetul legislativ privind noile standarde de performanță energetică și de etichetare a produselor, precum și articolul 7 consolidat din DEE revizuită. Faptul că DPEC revizuită încorporează mai bine dimensiunea digitală va facilita utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC), precum și a tehnologiilor inteligente, care ar trebui să joace un rol important în creșterea performanței energetice a clădirilor și reducerea consumului de energie în clădiri în următorii ani. Îmbunătățirea mecanismelor de coordonare și corecție în temeiul Regulamentului privind guvernanța uniunii energetice³⁶ ar trebui, de asemenea, să contribuie la repunerea UE pe drumul cel bun în cazul unor ambiții și al unor progrese insuficiente în perioada post-2020.

Comisia va continua să monitorizeze progresele înregistrate de statele membre în direcția atingerii obiectivelor lor naționale indicative în materie de eficiență energetică pentru 2020, precum și în direcția punerii în aplicare a DEE. Apoi, în vara anului 2019, moment în care datele preliminare pentru anul 2018 vor fi disponibile pentru evaluare, va prezenta grupului operativ un raport privind progresele înregistrate.

De asemenea, Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să își exprime opiniile cu privire la prezenta evaluare.

³⁶ COM(2016) 759 final.

Tabelul 1: Prezentare generală a indicatorilor

SM	Tendință de atingere a obiectivului pentru 2020		Tendință pe termen scurt		Intensitatea energetică - întreaga economie	Industria	Sectorul rezidențial	
	Tendință privind CEP în perioada 2005-2017 comparativ cu tendința privind CEP în perioada 2005-2020 în	Tendință privind CEF în perioada 2005-2017 comparativ cu tendința privind CEF în perioada 2005-2020 în	Variația CEP din 2017 comparativ cu CEP din 2016 (%)	Variația CEF din 2017 comparativ cu CEF din 2016 (%)	Variația medie anuală a intensității energetice a CEP pentru perioada 2005-2017 (%)	Variația medie a intensității energetice a CEF în industrie în perioada 2005-2017 (%)	Variația medie anuală a CEF în sectorul rezidențial pe cap de locuitor cu corecții în funcție de variațiile climatice în perioada 2005-2016	Variația medie anuală a CEF în sectorul rezidențial pe locuință cu corecții în funcție de variațiile climatice în perioada 2005-2016 (%)
UE-28	-	-	0,9%	1,2%	-2,0%	-2,0%	-0,5%	-1,2%
BE	-	-	-0,3%	-1,2%	-1,7%	-0,7%	-2,4%	-1,6%
BG	-	-	3,7%	2,5%	-2,8%	-5,2%	2,3%	0,4%
CZ	+	+	0,1%	2,7%	-3,0%	-4,6%	1,1%	0,0%
DK	-	+	2,1%	1,3%	-1,8%	-1,8%	0,1%	-0,5%
DE	-	-	0,2%	0,9%	-2,0%	-1,6%	-0,4%	-0,8%
EE	+	-	-4,2%	1,3%	-1,5%	-6,0%	1,2%	0,0%
IE	-	+	-1,4%	1,5%	-4,2%	-5,0%	-2,6%	-3,1%
EL	+	+	1,2%	0,3%	-0,2%	1,8%	-0,5%	-0,9%
ES	-	+	5,4%	2,3%	-1,5%	-2,4%	1,2%	-1,2%
FR	-	-	-0,3%	0,2%	-1,7%	-1,4%	-0,6%	-1,8%
HR	+	+	3,5%	4,3%	-1,4%	-1,6%	0,4%	-0,9%
IT	+	+	0,7%	-0,6%	-1,3%	-2,7%	1,0%	-0,3%
CY	-	+	4,4%	5,6%	-1,1%	0,7%	2,0%	-1,9%
LV	+	+	4,0%	5,1%	-2,1%	1,4%	-0,6%	-1,5%
LT	+	-	2,0%	5,1%	-5,0%	-2,0%	1,7%	-0,8%
LU	+	+	3,5%	3,6%	-3,0%	-1,0%	-2,1%	-3,8%
HU	+	-	3,1%	3,9%	-1,6%	2,0%	0,2%	-0,3%
MT	+	-	12,9%	6,8%	-4,5%	0,0%	13,4%	0,0%
NL	-	+	-0,4%	0,9%	-2,1%	-1,3%	-1,1%	-1,8%
AT	-	-	2,7%	2,1%	-1,1%	-0,3%	1,1%	0,4%
PL	-	-	4,5%	7,0%	-2,7%	-3,8%	1,0%	-0,5%
PT	+	+	4,7%	2,3%	-0,7%	-1,1%	-0,2%	-1,7%
RO	+	+	5,7%	4,4%	-4,3%	-5,9%	1,1%	-0,8%
SI	+	+	1,5%	-0,3%	-1,9%	-3,1%	0,9%	0,1%
SK	+	-	5,1%	7,2%	-3,9%	-4,9%	-1,0%	-1,8%
FI	+	+	-1,2%	0,1%	-1,9%	-0,5%	0,0%	-0,7%
SE	-	-	-1,6%	0,6%	-2,6%	-1,1%	-0,5%	-1,0%
UK	+	+	-1,6%	-0,8%	-3,1%	-2,5%	-2,2%	-2,2%
Sursa și data extragerii	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	JRC și Eurostat 08/2018	Odyssee 11/2018

* Simbolul „+” se utilizează în cazul în care statele membre și-au redus consumul de energie primară și consumul final de energie în perioada 2005-2017 într-un ritm mai rapid decât ritmul de scădere care ar fi necesar, în perioada 2005-2020, pentru a atinge obiectivele pentru 2020 privind consumul de energie primară și consumul final de energie. În celelalte cazuri, se utilizează simbolul „-”. CEF reprezintă consumul final de energie, PEC reprezintă consumul de energie primară.

Tabelul 2: Prezentare generală a indicatorilor

SM	Servicii	Transport			Producție	
	Variația medie a intensității energetice a CEF în sectorul serviciilor în perioada 2005-2017 [%]	Variația medie anuală a CEF total în sectorul transporturilor în perioada 2005-2017 [%]	Variația ponderii trenurilor, a autocarelor, a autobuzelor și a troleibuzelor pentru transportul de pasageri în 2016 față de 2005 [%]	Variația ponderii căilor ferate și a căilor navigabile interioare pentru transportul de marfă în 2016 față de 2005 [%]	Variația medie anuală a producerii de energie termică din instalațiile de cogenerare 2005-2016 [%]	Variația medie anuală a raportului dintre rezultatele obținute prin transformarea de energie și aportul de combustibil din producția termoelectrică 2005-2016 [%]
UE-28	● -1,0%	● 0,2%	● 0,3%	● -0,1%	● -1,0%	● 0,2%
BE	● -0,2%	● 0,5%	● -1,8%	● 0,0%	● 6,8%	● 0,7%
BG	● -0,8%	● 1,9%	● -11,6%	● 8,5%	● 0,6%	● 0,4%
CZ	● -2,0%	● 1,2%	● 2,9%	● -4,4%	● -0,8%	● 0,4%
DK	● -1,4%	● -0,1%	● -2,2%	● 1,9%	● -1,7%	● 1,3%
DE	● -0,8%	● 0,6%	● 0,1%	● -2,4%	● -1,0%	● 0,5%
EE	● -0,2%	● 1,0%	● -2,9%	● -37,0%	● 2,6%	● 0,0%
IE	● -5,2%	● 0,1%	● 2,3%	● -1,0%	● 0,0%	● 0,9%
EL	● 1,4%	● -1,3%	● -3,6%	● -1,4%	● 1,3%	● 1,4%
ES	● -0,1%	● -0,7%	● 0,6%	● 0,1%	● 0,0%	● -0,9%
FR	● -0,3%	● 0,3%	● 2,8%	● -0,4%	● -6,1%	● -0,1%
HR	● -0,2%	● 1,7%	● -1,0%	● 2,7%	● -0,8%	● 0,5%
IT	● 0,2%	● -1,3%	● -0,1%	● 4,2%	● 1,2%	● 0,6%
CY	● 1,1%	● 0,2%	● -2,2%	● 0,0%	● 0,0%	● 1,0%
LV	● -1,7%	● 1,4%	● -7,8%	● -2,2%	● 3,1%	● -0,3%
LT	● -1,4%	● 3,5%	● -0,1%	● 5,0%	● -4,1%	● 8,0%
LU	● -0,5%	● -0,7%	● 2,4%	● -16,0%	● -2,5%	● 1,0%
HU	● -5,0%	● 1,0%	● -4,3%	● 0,8%	● -6,6%	● -0,5%
MT	N/A	● 2,9%	● -2,3%	N/A	● 0,0%	● 1,5%
NL	● -1,8%	● -0,2%	● 2,3%	● 1,6%	● -0,7%	● -0,1%
AT	● -3,4%	● 0,3%	● 1,4%	● -3,0%	● 2,8%	● 1,0%
PL	● -1,8%	● 5,1%	● -9,2%	● -8,6%	● -1,5%	● 0,1%
PT	● -1,9%	● -0,1%	● 0,3%	● 5,1%	● 4,6%	● -0,1%
RO	● -1,4%	● 3,6%	● -5,2%	● 16,3%	● -4,3%	● -0,5%
SI	● -0,9%	● 2,3%	● -0,6%	● 2,6%	● 0,2%	● 0,9%
SK	● -3,5%	● 1,8%	● -4,3%	● -7,3%	● 0,1%	● 0,2%
FI	● 0,2%	● 0,4%	● 2,4%	● 1,8%	● -0,7%	● 0,0%
SE	● -2,9%	● 0,6%	● 2,3%	● -3,0%	● 2,2%	● 0,7%
UK	● -1,8%	● -0,3%	● 2,2%	● -2,7%	● 0,0%	● 0,5%
Sursa și data extragerii	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Cartea de buzunar DG MOVE 2018	Cartea de buzunar DG MOVE 2018	Eurostat 08/2018	Eurostat 08/2018

Tabelul 3: Prezentare generală a economiilor de energie raportate pentru anul 2016 în conformitate cu articolul 7 (ktep)

	2016			Progrese realizate către atingerea obiectivelor			
	Noi economii	Economii totale anuale	Economii cumulate în perioada 2014-2016	Economii totale cumulate necesare până în 2020 (obiectiv)	Progrese înregistrate în direcția îndeplinirii cerinței privind economiile cumulate până în 2020	Economii anuale estimate necesare pentru perioada 2014-2016	2014-2016 în comparație cu economiile anuale estimate
Austria	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Belgia	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
Bulgaria	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Croația	15	N/A	62	1 296	5 %	278	22 %
Cipru	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Republica Cehă	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Danemarca	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Estonia	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Finlanda	562	N/A	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Franța	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Germania	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Grecia	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Ungaria	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Irlanda	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Italia	N/A	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Letonia	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Lituania	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Luxemburg	N/A	14	24	515	5 %	110	22 %
Malta	N/A	8	16	67	24 %	14	112 %
Țările de Jos	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Polonia	N/A	N/A	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Portugalia	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
România	N/A	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Slovacia	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Slovenia	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Spania	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Suedia	N/A	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
Regatul Unit	N/A	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
Total	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Sursa: Informații raportate de statele membre și completate de calculele și aproximările Comisiei, după caz.